

PARAULA I VIDA

Les colònies fan l'estiu diferent

Aquesta setmana que comencem s'acaba l'estiu. I entre finals de juny i finals d'agost,

més de 1.600 nens i nenes de les comarques del Bisbat d'Urgell hauran passat uns dies de colònies, casals i campaments amb els seus Centres d'Esplai, acompanyats per uns 250 monitors. I a tot Catalunya hauran estat 20.040 els infants beneficiats, dels 182 centres d'esplai del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) que hi ha a les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Estan presents a 87 municipis del país, formant part de la nostra realitat quotidiana i influint en la infantesa de moltes persones, en el moment en què es forgen els valors més sòlids, que en el cas del MCECC són els de l'humanisme integral cristià.

Aquests centres d'esplai són possible gràcies a la implicació generosa i entusiasta de 3.500 monitors que fan de l'educació una de les seves opcions vitals de joventut. Són joves que en el MCECC opten per l'esplai i això es tradueix en servei a l'educació dels infants, adolescents i joves, per causa de l'Evangeli, pel país, pel voluntariat,

per la formació dels monitors i per l'atenció als més febles. Es fa realitat el bell eslògan: «A colònies, l'estiu és diferent!»

És bo no perdre de vista les raons que mouen el treball educatiu dels nostres monitors voluntaris i dels nostres esplais i tandes de colònies:

1. Adquirir valors i competències com l'entusiasme, l'alegria, la creativitat, el treball en equip, la participació, la sostenibilitat, l'esperit crític, l'autoaprenentatge, la descoberta, etc.
2. Beneficiar-se d'una proposta educativa enriquidora.
3. Conèixer les tradicions, la cultura popular, l'arrelament a l'entorn i al país.
4. Descobrir la natura, gaudir de nous paisatges i adquirir el respecte pel medi ambient.
5. Formar part d'entitats i projectes que esdevenen espais inclusius de llibertat i d'igualtat d'oportunitats, i en els quals es té cura dels més vulnerables.
6. Gaudir de l'experiència de conèixer noves persones i de fer nous i bons amics i amigues.
7. Participar en un àmbit lúdic i diferent de trobada entre petits, joves i adults on cadascú és estimat pel que és.

8. Trobar un ambient on es viu amb naturalitat la dimensió transcendent i sagrada de la vida i són propiciades experiències que desvetllin l'espiritualitat en general i la cristiana en concret.

9. Fer experiència d'un marc de relació i un entorn saludable basat en el respecte, la tolerància, la responsabilitat, el compromís, l'acolliment i el valor únic de cada persona.

10. Viure experiències noves, divertides i enriquidores que beneficïen l'autonomia personal i l'esperit de servei.

Tots els infants, independentment de la seva situació social i econòmica, poden participar a les colònies. Hi ha campanyes de beques, gràcies a la gestió dels centres d'esplai, parròquies i entitats com la *Fundació Pere Tarrés*, i molts hi ajuden amb les seves aportacions desinteressades. Ens ha de fer feliços que, només aquest estiu, més de 4.000 nens i nenes en risc d'exclusió social han pogut gaudir d'unes vacances a la natura plenes de sentit i acompanyats d'uns monitors responsables.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Homilia del P. Abat de Montserrat en la 21a Fira literària dels Pirineus

El P. Abat de Montserrat Josep M. Soler va ser l'encarregat, el dissabte 2 de setembre, de proclamar l'homilia «religiosa» en les *Homilies d'Organyà* contemporànies, acte que se celebra dins de la Fira del Llibre del Pirineu a Organyà, i que enguany ha arribat a la 21a edició.

El P. Josep M. Soler va iniciar la seva «Homilia 2017» citant la Carta als Filipencs de Sant Pau (5,11): «I que tota llengua proclami que Jesucrist és Senyor per a glòria de Déu Pare», «també en català», i va anar recorrent a través d'aquest verset la importància de la llengua en la transmissió de la fe, i també la importància del català com a llengua amb la qual nosaltres entrem en contacte amb Déu. L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'acte a l'església, acompanyant el P. Abat, l'Hble. Conseller de Cultura, Lluís Puig, i l'Il·lm. Sr. Alcalde, Celestí Vilà.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pregar amb la Paraula

L'àmplia difusió de la *lectio divina*, també coneguda com a lectura orant o creient, constitueix un autèntic signe d'esperança per a l'Església perquè, tal com recita l'exhortació apostòlica postsinodal *Verbum Domini*, «la *lectio divina* és veritablement capaç no només d'obrir al fidel el tresor de la Paraula de Déu, sinó també de crear el trobament amb Crist, Paraula divina i vivent» (núm. 87). La pràctica de la *lectio divina* té les seves arrels en els primers segles del cristia-

nisme, més exactament en l'època patristica i el monacat primitiu. Orígenes d'Alexandria (ca. 185 - ca. 253) és considerat per alguns el pare de la *lectio divina*.

Segons el cardenal Carlo M. Martini, «la *lectio divina* és l'exercici ordenat de l'escolta personal de la Paraula». En altres paraules, es tracta d'escoltar Déu, a soles o en grup, que ens parla a través de la Sagrada Escripura. Aquest exercici no es pot fer de qualsevol manera, sense preparar, de

pressa i corrents. Tot el contrari, requereix una bona preparació i un ordre determinat.

La *lectio divina* segueix un esquema en quatre passos: *lectio*, *oratio*, *meditatio* i *contemplatio* que ens ajuda a pregar amb els textos bíblics. L'esquema l'hi devem a Guijo II el Cartujo (†1188), novè prior de la Gran Cartoixa de Grenoble i autor de l'*Escala dels monjos* o *Escala del paradís*.

Dra. Núria Calduch-Benages

PALABRA Y VIDA

Las colonias hacen el verano diferente

Esta semana que iniciamos, termina el verano. Y entre finales de junio y finales de agosto, más de 1.600 niños y niñas de las comarcas de nuestra Diócesis de Urgell habrán pasado unos días de colonias, centros y campamentos con sus Centros de Esplai, acompañados por unos 250 monitores. Y en toda Cataluña habrán sido 20.040 los niños beneficiados, de los 182 centros de esplai del *Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans* (MCECC) que existen en las diez diócesis con sede en Cataluña. Están presentes en 87 municipios del país, formando parte de nuestra realidad cotidiana e influyendo en la infancia de muchas personas, en el momento en que se forjan los valores más sólidos, que en el caso del MCECC son los del humanismo integral cristiano.

Estos centros de esplai son posible gracias a la implicación generosa y entusiasta de 3.500 monitores que hacen de la educación una de sus opciones vitales de juventud. Son jóvenes que en el MCECC optan por el esplai y esto se traduce en servicio a la educación de los niños, adolescentes y jóvenes, por causa del Evangelio, por el país, por el voluntariado, por la formación de los monitores y por la atención a los más débiles. Se hace realidad el bello eslogan: «¡En colonias, el verano es diferente!»

Es bueno no perder de vista las razones que mueven el trabajo educativo de nuestros monitores voluntarios y de nuestros centros de esplai y tandas de colonias:

1. Adquirir valores y competencias como el entusiasmo, la alegría, la creatividad, el trabajo en equipo, la participación, la sostenibilidad, el espíritu crítico, el autoaprendizaje, el descubrimiento, etc.
2. Beneficiarse de una propuesta educativa enriquecedora.
3. Conocer las tradiciones, la cultura popular, el arraigo en el entorno y en el país.
4. Descubrir la naturaleza, disfrutar de nuevos paisajes y adquirir el respeto por el medio ambiente.
5. Formar parte de entidades y proyectos que se convierten en espacios inclusivos de libertad y de igualdad de oportunidades, y en los que se cuida a los más vulnerables.
6. Disfrutar de la experiencia de conocer nuevas personas y hacer nuevos y buenos amigos y amigas.
7. Participar en un ámbito lúdico y diferente de encuentro entre pequeños, jóvenes y adultos, donde cada uno es amado por lo que es.
8. Encontrar un ambiente donde se vive con naturalidad la dimensión trascendente y sagrada de la vida y donde son propiciadas experiencias que desvelen la espiritualidad en general y la cristiana en concreto.
9. Hacer experiencia de un marco de relación y un entorno saludable basado en el respeto, la tolerancia, la responsabilidad, el compromiso, la acogida y el valor único de cada persona.
10. Vivir experiencias nuevas, divertidas y enriquecedoras que benefician la autonomía personal y el espíritu de servicio.

Todos los niños, independientemente de su situación social y económica, tienen la posibilidad de participar en las colonias. Hay campañas de becas, gracias a la gestión de los centros de esplai, parroquias y entidades como la *Fundació Pere Tarrés*, y muchos nos ayudan con sus aportaciones desinteresadas. Nos debe hacer felices que, sólo este verano, más de 4.000 niños y niñas en riesgo de exclusión social han podido disfrutar de unas vacaciones en la naturaleza llenas de sentido y acompañados de unos monitores responsables.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Centenari del naixement del P. Cebrià Baraut a Cabó

El Bisbat d'Urgell, juntament amb l'Arxiu diocesà d'Urgell, va fer al Vilar de Cabó el dia 2 de setembre, el segon dels actes previstos per a commemorar el centenari del naixement del P. Cebrià Baraut i Obiols, historiador i monjo de Montserrat, nascut al Vilar de Cabó el 1917 i traspassat al Santuari de Montserrat l'any 2003. Va ser al Vilar de Cabó, on es va fer un memorial ciutadà en el que van participar el Rector Mn. Jordi Vázquez, els veïns, i moltes persones vinculades al món de la cultura, encapçalats per l'Alcalde de Cabó, Il·lm. Sr. Josep Marquès, i l'Associació Amics de la Vall de Caboet. L'acte fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i va comptar amb la presència del P. Abat de Montserrat, P. Josep M. Soler, que va glossar la figura del P. Cebrià.

El P. Baraut va fer una gran tasca estudiant i analitzant els pergamins i documents de l'Arxiu Capitular i Diocesà d'Urgell on va col-

laborar al llarg de molts anys desentranant la història de la diòcesi d'Urgell i especialment la que fa referència al Principat d'Andorra.

Va obrir l'acte —que es va celebrar davant del monument dedicat al P. Cebrià Baraut la construcció del qual va ser impulsada ara fa sis anys per l'Associació— la Sra. Isabel Bentanachs, Presidenta dels «Amics de la Vall de

Caboet» que va donar la benvinguda i va agrair als assistents poder compartir un acte de memòria agraïda com aquell.

Van fer parlaments, l'Alcalde, el P. Abat i l'Arquebisbe, que van posar en relleu detalls que expliquen la qualitat humana i el treball ingent sobre la història de les comarques pirinenques i especialment del Principat d'Andorra.

El 25 de setembre, proper acte a Andorra

El dia 1 de setembre es van iniciar les commemoracions del centenari del naixement del P. Baraut, amb un acte acadèmic en el que Mn. Benigne Marquès amb una breu exposició sobre el recorregut de la vida i formació del P. Cebrià Baraut, i el Dr. Jesús Alturo, professor catedràtic de paleografia de la Universitat Autònoma de Barcelona sobre l'obra del P. Baraut, amb un detallat treball sobre l'acta de consagració de Sant Climent de Ruill del segle XI, van glossar el personatge. Introduí la sessió a la sala d'actes del Seminari d'Urgell l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, i l'acte va ser seguit amb una nombrosa assistència. Estan programades per al proper dia 25 de setembre, a la sala d'actes de La Llacuna Centre Cultural, d'Andorra la Vella, a les 20 h, sengles conferències.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El bé es compleix i és eficaç sobretot quan es fa sense buscar recompensa en les situacions concretes de la vida quotidiana» (1 d'agost).

@Pontifex: «L'Evangelí és una Bona Notícia que porta amb sí una joia contagiosa perquè conté i ofereix una vida nova» (3 d'agost).

@Pontifex: «En nom de Jesús podem revelar amb el nostre testimoni que la pau és possible!» (4 d'agost).

@Pontifex: «Els altres són un do que cal acollir amb respecte, perquè en ells, especialment si són dèbils i fràgils, hi trobem Crist» (5 d'agost).

50 anys de la Coronació de la Mare de Déu de Núria

El Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Núria va celebrar, el dia 1 de setembre, els 50 anys de la Coronació canònica de la Mare de Déu. Ho va fer coincidint amb la tradicional Festa de Sant Gil, amb una solemne celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, la processó de la imatge de la Mare de Déu fins a l'ermita de Sant Gil, i la presentació d'un documental i un llibre sobre la Verge *El segrest de Núria*, en referència als fets que van succeir uns dies abans de la coronació, el juliol de fa 50 anys.

A l'ermita de Sant Gil, a la qual van pelegrinar fidels i autoritats, encapçalades pel Conseller de Territori i Sostenibilitat, Hble. Sr. Josep Rull, el president de FF.CC., Sr. Enric Ticó, l'Alcalde de Queralbs, Il·lma. Sra. Immaculada Constans, i altres autoritats, Mons. Vives va indicar que la Mare de Déu de Núria havia de ser la Mare de Déu de la pau i la concòrdia, tot fent referència al que havien viscut Ripoll, Barcelona i Cambrils en les setmanes anteriors, demanant a la Mare de Déu la pau d'esperit que porta al perdó i al respecte, necessaris per a articular la vida comunitària del futur.

D'aquest mateix perdó va parlar en la seva homília durant l'acte central del dia, la Missa solemne al Santuari, ple de gom a gom. A la missa —que fou concelebrada pel Vicari general de Sant Feliu, Mn. Josep M. Domingo, i Vicari episcopal, Mn. Pere Milà, pels Rectors del Santuari, Mn. Pere i Mn. Cebrian, el Secretari general, Mn. David Codina, i d'altres sacerdots que eren a Núria en pelegrinatge— van assistir als primers bancs els pastors, una figura del panorama de la vall íntimament vinculada amb l'Abat Sant Gil i la pastura del bestiar a l'estiu a les muntanyes de Núria; les autoritats ja esmentades i també d'altres presents: el Secretari d'Infraestructures i Mobilitat, el President del Consell Comarcal del Ripollès i el President del Cercle d'Infraestructures, entre d'altres; i fidels.

Mons. Vives va recordar en la seva homília que podem omplir d'amor fins i tot les creus, a la vida, perquè no hi ha cap creu que sigui insuperable. Va parlar de la imatge de la Mare de Déu, assenyalant que la imatge que va realitzar l'Abat Sant Gil, ens la retornà fa 50 anys coronada; «i ho estem celebrant», «tenim la Mare de Déu amb nosaltres, Maria coronada vol dir

que l'Església la valora com a reina, salvadora, esposa i mare del rei, la més antiga i probablement més popular d'aquestes advocacions és la Salve Regina i així la cantem». Va afegir: «posem-li avui algunes peticions, la més gran, la de la pau. Que sigui per a nosaltres Reina i portadora de la pau. Estem molt colpits perquè fa només quinze dies que la mort s'es-

tenia pels carrers i les places de Barcelona i Cambrils. Però Barcelona ha de ser ciutat de primavera i d'esperança. Ho demano per a tots: hem d'aprendre a perdonar i ens hem de refer». Mons. Vives va advocar per una pau activa, vigilant, democràticament realitzada, i va advocar també pels de més a prop, Ripoll. «També hi poso als peus de Maria el país, és innegable, estem convocats a un referèndum que potser es farà o no es farà si atenem al que ens diuen. Els cristians són lliures de prendre la decisió que els sembli més oportuna i justa, i l'Església el que ha de demanar és que Catalunya com a país i nació sigui sempre ben reconeguda, sigui en les circumstàncies que sigui», i va citar el darrer document dels Bisbes de Catalunya sobre aquesta qüestió publicat a finals de la primavera passada.

Mons. Vives va acabar demanant a la Mare pel curs que comença, ajudant el treball eclesial, a la diòcesi, en la preparació del Sínode dels joves. I va pregar per una Església viva, jove, plena d'esperança, portadora de pau, unitat i comunió.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Tm 2,1-8 / Sl 27 / Lc 7,1-10]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prevere franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. ■ Dimarts [1Tm 3,1-13 / Sl 100 / Lc 7,11-17]. *Sant Feliu de Llobregat*: Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII); sant Gener (Jenaro),

bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimecres [1Tm 3,14-16 / Sl 110 / Lc 7,31-35]. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm,

fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.

22. ■ Divendres [1Tm 6,2c-12 / Sl 48 / Lc 8,1-3]. *Urgell*: beat Josep Batalla i Parramon, prev. i companys, mrs.; sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dissabte [1Tm 6,13-16 / Sl 99 / Lc 8,4-15]. Sant Pius de Pie-

trelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucida i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Diumenge vinent, XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 55,6-9 / Sl 144 / Fl 1,20c-24.27a / Mt 20,1-16a]. *Sant Feliu de Llobregat*: Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica).

Diumenge XXIV de durant l'any

COMENTARI

Hem de perdonar el germà setanta vegades set

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 27,30-28,7)

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recorda't dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 18,21-35)

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set.» Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia: Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llançà als peus i el suplicava: Tingues paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eccl 27,30-28,7)

Rencor e ira també son detestables, el pecador los posee.

El vengatiu sofrirà la venganza del Senyor, que llevarà cuenta exacta de sus pecados. Perdona la ofensa a tu prójimo y, cuando reces, tus pecados te serán perdonados.

Si un ser humano alimenta la ira contra otro, ¿cómo puede esperar la curación del Señor? Si no se compadece de su semejante, ¿cómo pide perdón por sus propios pecados? Si él, simple mortal, guarda rencor, ¿quién perdonará sus pecados? Piensa en tu final y deja de odiar, acuérdate de la corrupción y de la muerte y sé fiel a los mandamientos. Acuérdate de los mandamientos y no guardes rencor a tu prójimo; acuérdate de la alianza del Altísimo y pasa por alto la ofensa.

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 14,7-9)

Hermanos: Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos ya muramos, somos del Señor. Pues para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de muertos y vivos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,21-35)

En aquel tiempo, acercándose Pedro a Jesús le preguntó: «Señor, si mi hermano me ofende, ¿cuántas veces tengo que perdonarlo? ¿Hasta siete veces?». Jesús le contesta: «No te digo hasta siete veces, sino hasta setenta veces siete. Por esto, no se parece el reino de los cielos a un rey que quiso ajustar las cuentas con sus criados. Al empezar a ajustarlas, le presentaron uno que debía diez mil talentos. Como no tenía con qué pagar, el Señor mandó que lo vendieran a él con su mujer y sus hijos y todas sus posesiones, y que pagara así. El criado, arrojándose a sus pies, le suplicaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré todo». Se compadeció el señor de aquel criado y lo dejó marchar, perdonándole la deuda. Pero al salir, el criado aquel encontró a uno de sus compañeros que le debía cien denarios y, agarrándolo, lo estrangulaba diciendo: «Págame lo que me debes». El compañero, arrojándose a sus pies, le rogaba diciendo: «Ten paciencia conmigo y te lo pagaré». Pero él se negó y fue y lo metió en la cárcel hasta que pagara lo que debía. Sus compañeros, al ver lo ocurrido, quedaron consternados y fueron a contarle a su señor todo lo sucedido. Entonces el señor lo llamó y le dijo: «¡Siervo malvado! Toda aquella deuda te la perdoné porque me lo rogaste. ¿No debías tú también tener compasión de tu compañero, como yo tuve compasión de ti?» Y el señor, indignado, lo entregó a los verdugos hasta que pagara toda la deuda. Lo mismo hará con vosotros mi Padre celestial, si cada cual no perdona de corazón a su hermano».

El llibre del Siràcida és obra del fill de Sira que als s. III-II a.C. estudià *la Llei, els Profetes i els Escrits*, obrint una Acadèmia a Jerusalem.

Dedica la 5a part del llibre (24,1-33,18) a reflexionar sobre les males intencions, la ira i la venjança. *El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet i Déu et perdonarà.*

La carta als Romans dedica la secció (14,1-15,13) a insistir en què *els forts en la fe han d'acollir amb especial caritat els qui són febles en la fe.*

Motiu? *Tant si vivim com si morim, som del Senyor: a qui cadascú haurà de donar compte de si mateix (v. 12).*

Pensant ser molt generós, Pere pregunta: *Quantes vegades hauré de perdonar el meu germà? Set vegades?*

Jesús corregeix el plantejament de Pere: *No et dic «set vegades» sinó «setanta vegades set!» (=sempre!).*

«Per això»: l'inici de la paràbola indica la connexió entre el principi teològic del *perdonar «sempre» el germà amb la immensitat del perdó de Déu.*

Un que li devia deu mil «talents»: 1 talent equivalia a uns 6.000 denaris, i 1 denari era el sou d'1 jornada.

Desproporció del qui, rebut el perdó de *deu mil «talents», es nega a perdonar el qui li deu uns cent «denaris».*

Perdoneu les nostres culpes «així com» nosaltres perdonem: no demanem a Déu que ens perdoni només amb la mesura del nostre perdó als germans. L'«així com» marca el deure de créixer en el perdó, en la línia del «Sigueu perfectes com el vostre Pare celestial».

Mn. José Luis Arín